

den gode Side, at den opfordrer Folk til ikke at leve over Evne; men naar Levofoden pludselig trykkes ned, indskrænkes Omsætningen, ingenlunde paa nogen heldig Maade, og for Statens Vedkommende er det i alt Fald givet, at den Opfordring til Sparsommelighed, som daglig lyder her fra disse Forhandlinger, og som præger hele Behandlingen af vort Finansvæsen, har den finansielle Vanskelighed, at Staten, hvis Skattesystem er bygget paa Forbrug i saa høj Grad som vort, kommer til at lide derunder. Staten er jo interesseret i, at al Slags Forbrug, Rejser, Forlystelser, Nydelsesmidler og andet Vareforbrug, staar isaa stærkt, Florsom muligt. Naar Staten forlanger Sparsommelighed, bringer den sig selv i fiskale Vanskeligheder; den siger: Spar! — og mener det utvivlsomt, og samtidig siger den: Brug! Brug saa meget som muligt — og ogsaa det mener den; thi ellers vilde der være et nyt Hul i Kassen at fylde. En saa voldsom Skatteudpumpning, som her er foreslaaet, vil derfor meget let medføre, at Kilderne løbe tørre. Man skruer Hanen stærkere op, uden at der kommer mere ud af den, for der er ikke mere, Kilden er runden ud. Derfor er Paalæg af Forbrugsskatter i en saadan Tid, ogsaa naar man ser det fra et fiskalt Standpunkt, særlig uheldigt. Jeg tror, at det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds: (Bang) har ganske Ret i, at det Beløb, som den højtærede Finansminister har budgetteret af Forbrugsskatterne, ikke vil indkomme. Jeg frygter for, at det, hvis man gaar til dette Paalæg af Forbrugsskatterne, ogsaa vil paavirke det øvrige Forbrug.

Derfor er det langt bedre at se hen til Indkomst- og Formueskatten. Det ærede Medlem, der var Ordfører for Regeringspartiet ved Behandlingen af Forslaget om Formue- og Indkomstskat (Jørgen Jensen), brugte en Vending, som et Øjeblik blev misforstaaet; den blev forstaaet — vistnok derved, at en Afbrydelse blev modsagt af ham, skønt den burde være erkendt af ham —, som om den ærede Ordfører sagde til Højre, at der ikke var Tale om, at Regeringspartiet vilde formindske de indirekte Skatter, medens Forholdet utvivlsomt var det, at det ærede Medlem mente at sige til Højre: I maa ikke vente, at Forholdet mellem de direkte og de indirekte Skatter kan forrykkes til Ugunst for de indirekte Skatter. Det var sikkert det, det ærede Medlem mente, det andet vilde jo ogsaa have været højt besynderligt og urovæk-

kende og ganske overflødigt at sige til Højre, thi Højre ved formodentlig nok, hvad det agter at gøre i saa Henseende.

Jeg skal have Lov til at beskæftige mig lidt med Formue- og Indkomstskatten. Forslaget bestaar af to Dele: en Revision af den gamle Lov, hvorved den efter mit Partis og min Mening forbedres, og en Skatteforhøjelse. Revisionen indeholder væsentlige Forbedringer, som ere fremhævede af andre, og som jeg derfor ikke skal dvæle ved: Rateskala, Fritagelse for de smaa Formuer, Selvangivelse for Formuen o. s. v. Denne Revision af Formue- og Indkomstskatteloven har altsaa vor ubetingede Sympati, og vi ønske at deltage i Forhandlingen herom i det Haab, at der maa komme en god Indkomst- og Formueskattereform ud deraf. Den anden Del af Lovforslaget gaar ud paa at tilvejebringe en Skatteforhøjelse, og denne Skatteforhøjelse ønskes jo tilvejebragt paa den Maade, at der lægges 1,3 pCt. paa Formuen og 2,6 pCt. paa Indtægten, hvorved Forholdet imellem Indkomst- og Formueskatten bevares. Men det Forhold, at Indkomsten her i Landet er stærkt kommunalt beskattet, i hvert Fald i mangfoldige af vore Kommuner, medens Formuen ikke er kommunalt beskattet, og det, at Landstinget har afvist en kommunal Formuebeskatning, burde være en særlig Opfordring til at søge Formuen stærkere statsbeskattet, og det er ikke utænkeligt, at det var Landstingets Mening; da det i Fjor ikke vilde gaa ind paa kommunal Formueskat, at reservere Formuen for Staten. Den Rateskala for Formuen, som er foreslaaet, har som allerede paavist den store Mangel, at den differentierer Skatten for de ganske smaa Formuer ret stærkt, men saa ophører Skalaen aldeles pludseligt. Det er ikke til at forstaa, at man kan foreslaa, at de smaa Formuer indtil 31,000 Kr. skulle beskattes med tre forskellige Satser; men derefter fra 31,000 Kr. op til 10 Mill. Kr., eller hvad der er den højeste Formue her i Landet, er Skatten ganske ens. Det er ganske naturligt, at man fortsætter med en Differentiering, en Forøgelse i Skatteskalaen, og det glæder mig, at ikke blot det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne (Bang), men ogsaa den ærede Ordfører for Regeringspartiet (Jørgen Jensen) vare inde paa, at det maaske var urimeligt at standse ved det Punkt, hvor man er standset.

Jeg vil fremhæve, at der forekommer mig at være Grund til yderligere at særbeskatte nogle Formuer; det forekommer mig,